

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 289/2023-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], Ústav na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Jozefom Dobrovičom, LL.M., advokátom, Záhradnícka 27, Bratislava, proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu č. k. PK-1T/5/2018-1135 z 28. júna 2018 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2To/11/2018 z 2. októbra 2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. mája 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami v trestnom konaní o jeho vine a o jeho odvolaní, ktoré žiada zrušiť a vec vrátiť Špecializovanému trestnému súdu (ďalej len „ŠTS“) na ďalšie konanie.

2. Sťažovateľ tvrdí, že v konaní na ŠTS namietal porušenie zákona orgánmi činnými v trestnom konaní v súvislosti so zákonnosťou dôkazov, no ŠTS na to nereagoval. Preto pochyboval o jeho nezaujatosti a vzniesol námietku zaujatosti, o ktorej nebolo rozhodnuté. Sťažovateľ ďalej opisuje ústavné právo na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy. Tvrdí, že trestné stíhanie proti nemu ako ušlému sa viedlo aj po zistení jeho pobytu, no nebol upovedomený o procesných úkonoch. Rozhodnutiu najvyššieho súdu o jeho odvolaní vytýka, že sa s jeho námietkou vysporiadal stroho, v rozpore s právom na obhajobu. Poukazuje na to, že v jeho veci boli nezákonne získané dôkazy nezákonným iniciovaním spáchania skutku.

3. Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti v rozpore s § 123 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nepriložil kópie namietaných rozhodnutí. Preto ústavný súd na ich predloženie vyzval ŠTS. Z jeho odpovede a priložených kópií vyplýva, že namietaným rozsudkom ŠTS bol sťažovateľ uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu a namietaným uznesením najvyššieho súdu bolo jeho odvolanie proti tomuto rozsudku ŠTS zamietnuté. Okrem

toho nad rámec tvrdení sťažovateľa bolo zistené, že proti uzneseniu najvyššieho súdu o jeho odvolaní sťažovateľ podal dovolanie, v ktorom namietol, že podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, podľa § 371 písm. g) Trestného poriadku je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, a podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je rozhodnutie založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Dovolanie sťažovateľa bolo odmietnuté ústavnou sťažnosťou nenamietaným uznesením najvyššieho súdu z 31. januára 2023.

4. Sťažovateľ námietky, ktoré smerujú proti rozhodnutiu ŠTS, mohol namietat' v odvolaní, o ktorom bolo rozhodnuté ústavnou sťažnosťou namietaným rozhodnutím najvyššieho súdu. Rovnako v dovolaní proti rozhodnutiu najvyššieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o jeho odvolaní, mohol a aj namietal v ústavnej sťažnosti zamlčaným dovolaním, o ktorom bolo rozhodnuté v ústavnej sťažnosti zamlčaným rozhodnutím najvyššieho súdu z 31. januára 2023. To, že sťažovateľ svoje námietky v ústavnej sťažnosti mohol a aj uplatnil v dovolaní proti uzneseniu najvyššieho súdu o jeho odvolaní, vedie k záveru, že ústavný súd nemá právomoc o nich rozhodnúť, keďže o nich mohol a aj rozhodol v ústavnej sťažnosti zamlčaným rozhodnutím najvyšší súd. Námietky sťažovateľa proti uzneseniu najvyššieho súdu možno podriaadiť pod dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu), § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku (vo veci konal alebo rozhodol sudca, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania) a § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom). Preto bola ústavná sťažnosť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 132 ods. 1 a § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. mája 2023

Robert Šorl
predseda senátu